

Mir s Bogom

Ključni stih:
“Opravedani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem Isusu Kristu.”
— Rimljanima 5: 1

Izabrani tekstovi:
Rimljanima 5: 1-11

Bogom, koji je obećao da nam se ne može dogoditi ništa osim onoga što je dobro za naše najviše vječno blagostanje. “Znamo pak da Bog u svemu na dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom pozvani.”—Rimljanima 8: 28

Kršćaninu bi shvaćanje toga trebalo biti izvor snage, znajući da čak i poteškoće, nevolje, kušnje, pa čak i progonstva koja bismo mogli biti pozvani podnijeti mogu oblikovati naš karakter. Stoga je naša privilegija radovati se u svakom trenutku i u svim okolnostima, i zadovoljstvo nam je zahvaljivati Bogu za svu njegovu ljubav.—Psalmi 63: 3

Ne samo da bi nas naša vjera trebala učiniti

IMATI SPOZNAJU DA nam je Božja ljubav dostupna kroz prekrasne zalihe milosti koje nam je pružio trebalo bi biti vrlo utješno. Temelj ovih odredbi koje su nam na raspolaganju je vjera. Naš ključni stih ističe da je neposredni učinak vjere blagoslovljena spoznaja mira s

neodvojivima od Božje ljubavi, nego bi nas također trebala potaknuti da volimo one iz naše duhovne obitelji koji su rođeni od Boga. Isus nam govori u Ivanu 15: 17: “Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge.” Doista, pokazujući svoju ljubav drugima, ljubav prema Bogu raste u našim srcima i ispunjava nas. (Rimljanima 5: 5-8) Sve se to temelji na milosti, ili nezasluženoj naklonosti, Božjoj koja nam dolazi vjerom. “Ta milošću ste spašeni po vjeri! ... Božji je to dar!”—Efežanima 2: 8

Povlastica da budemo primatelji Božje milosti “po vjeri” ne dolazi nam zbog naše vrijednosti, niti zbog djela, već kao dar. “Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi kojom nas uzljubi, nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupâ, oživi zajedno s Kristom – milošću ste spašeni!”—vss. 4, 5

Međutim, budući da smo “opravdani vjerom”, imamo još veću prednost. Petar prepoznaje prave kršćane kao “rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk, narod stečeni da naviješta silna djela Onoga koji ih iz tame pozva k divnom svjetlu svojemu.” (1. Petrova 2: 9) Ovo bi nas saznanje trebalo voditi da razvijemo srce ispunjeno Božjim duhom, duhom istine, preplavljeno zahvalnošću prema njemu. Stoga možemo rado slijediti Pavlove riječi: “A Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi Božjoj i postojanosti Kristovoj.”—2. Solunjanima 3: 5

Da bismo uistinu imali “mir Božji” koji dolazi po vjeri, Gospodin zahtijeva čišćenje naše volje, našeg srca i našeg karaktera. “Blago čistima srcem: oni će Boga gledati!” (Matej 5: 8) Takvo čišćenje će nas usmjeriti prema ljubavi koja je na višoj razini od one koja je uobičajena prirodnom čovjeku.

Vrsta ljubavi koju kršćanin mora razviti je ona

koja je nježna, strpljiva, dugotrpljiva, koja ne misli zlo drugima, ali je puna povjerenja i ljubaznosti prema Zlatnom pravilu. “I kako želite da ljudi vama čine, tako činite i vi njima.” (Luka 6: 31) S ovim znanjem i njegovom primjenom u našim životima, sigurno možemo održati svoj “mir s Bogom” i s pouzdanjem možemo reći: “Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?”— Rimljanima 8: 31 ■